

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 25.03.2004
KOM(2004) 200 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Styrkelse af EU's civilbeskyttelseskapacitet

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Styrkelse af EU's civilbeskyttelseskapacitet

(EØS-relevant tekst)

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Baggrunden	4
2.1.	Udvikling af et retsgrundlag for civilbeskyttelsessamarbejdet	5
2.2.	Hvordan fællesskabsordningen fungerer for øjeblikket.....	6
3.	Revision af reaktionskapaciteten.....	8
3.1.	Informationshuller.....	8
3.2.	Uddannelse og fokus på interoperabilitet.....	10
3.3.	Bedre kommunikation og samordning.....	11
3.4.	Finansielle spørgsmål.....	14
4.	De næste skridt.....	16
5.	Konklusioner.....	17

1. INDLEDNING

Det europæiske kontinent har i den senere tid været udsat for ekstreme vejrforhold. Oversvømmelser i Central- og Østeuropa i sommeren 2002 blev efterfulgt af en hedebølge og omfattende skovbrande i Sydeuropa i sommeren 2003. I december 2003 blev Frankrig ramt af voldsomme oversvømmelser. Alle disse begivenheder har haft alvorlige sociale, økonomiske og miljømæssige konsekvenser. De har medført tab af menneskeliv og store omkostninger for de nationale budgetter. I samme periode har der været en række jordskælv og adskillige menneskeskabte katastrofer¹, hvoraf nogle har fundet sted på havet, f.eks. Prestige-olieudslippet.

Endvidere skærper det seneste ødelæggende terrorangreb i Spanien behovet for at forbedre Europas kapacitet, så der - som et konkret vidnesbyrd om europæisk solidaritet - kan tilbydes øjeblikkelig bistand i katastrofetilfælde.

Uden for Europa kan der observeres lignende mønstre. Data om større naturkatastrofer på internationalt niveau viser en stigning både i antallet af katastrofer og i deres økonomiske følger. Flere forskellige faktorer, som f.eks. øget befolkningstæthed i risikoområder og negative virkninger af ugunstige vejrforhold, har været medvirkende hertil. Disse tendenser gør, at der er behov for, at de enkelte lande griber ind for at styrke de forebyggende foranstaltninger og reaktionskapaciteten.

Fællesskabet sætter ind med forskellige mekanismer alt efter katastrofens art. Når en katastrofe rammer et land i eller uden for EU, yder fællesskabsordningen øjeblikkelig bistand via deltagerlandenes civilbeskyttelseshold. Når det drejer sig om nødsituationer i tredjelande, yder Det Europæiske Fællesskabs Kontor for Humanitær Bistand (ECHO) samtidig hjælp til ofrene for både naturkatastrofer og menneskeskabte krisesituationer, i samarbejde med dets partnere på området (FN-organer, Røde Kors og ngo'er)².

Opstår der en nødsituation uden for Den Europæiske Union, kan fællesskabsordningen endvidere - ifølge betragtning 12 i Rådets beslutning 2001/792 - anvendes til at fremme og støtte den krisestyring, der omtales i EU-traktatens anden søjle (EU-krisestyring). I forlængelse af konklusionerne af Det Europæiske Råds møde i Sevilla vedtog Rådet og Kommissionen de nærmere vilkår for, hvornår fællesskabsordningen kan sættes ind i tredjelande under sådanne omstændigheder³. Ved at forbedre sammenhængen mellem de forskellige instrumenter, EU råder over på det udenrigspolitiske område, vil EU bedre kunne håndtere de udfordringer og trusler, der bl.a. er beskrevet i den europæiske sikkerhedsstrategi, Det Europæiske Råd tilsluttede sig i december. Herved kan der opbygges en passende krisestyringskapacitet, der kombinerer civile og militære midler, samtidig med at det sikres, at humanitær hjælp forbliver uafhængig af politiske hensyn.

Lande verden over er også i stadig stigende grad konfronteret med nye trusler, f.eks. kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare trusler (CBRN) og terrorangreb, der også kræver nye

---

¹ I denne meddelelse er menneskeskabte risici alle risici, der er forbundet med menneskelige aktiviteter, f.eks. teknologiske risici og terroristtrusler.

² Se også Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand (EFT L 163, s. 1).

³ Fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen om anvendelsen af fællesskabsordningen for civilbeskyttelse i forbindelse med krisestyring som omhandlet i afsnit V i Traktaten om Den Europæiske Union af den 29. september 2003

forebyggende foranstaltninger og nye reaktionsmuligheder som et supplement til de eksisterende midler. På den baggrund etablerede Kommissionen i 2002 et nyt program for at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne om beredskab mod og sporing af CBRN- eller terrorangreb i EU og om foranstaltninger til at begrænse konsekvenserne heraf.

Folk forventer, at myndighederne griber hurtigt ind, når der sker store katastrofer. De fleste lande har redningstjenester, som straks kommer til undsætning, og der har også længe været tradition for solidaritet i det internationale samfund, som indebærer, at andre lande sender redningshold⁴, så snart der sker en katastrofe. I de senere år har EU arbejdet på at udbygge sit eget civilbeskyttelsessamarbejde for at kunne reagere mere effektivt på katastrofer inden for EU, men også for bedre at kunne udfylde sin voksende rolle på internationalt plan.

I 2002 oprettede EU desuden en solidaritetsfond⁵. Fonden giver økonomisk bistand til mennesker, regioner og lande, som er ramt af større katastrofer, for at hjælpe med at genoprette normale levevilkår.

Forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte ulykker er naturligvis fortsat højt prioriteret; formålet med denne meddelelse er imidlertid at give et overblik over civilbeskyttelseskapaciteten i EU og at foreslå ændringer, hvor det er nødvendigt. I meddelelsen behandles både EU-interne og EU-eksterne aspekter af civilbeskyttelse. Behovene er ofte de samme, men det er ikke de samme procedurer, der skal følges, når tredjelande ønsker civilbeskyttelsesbistand fra EU.

Der vil medio juni 2004 blive afholdt en konference om "Solidaritetsfonden og hurtig katastrofebistand fra EU", hvor der vil være lejlighed til at udveksle synspunkter om nogle af de spørgsmål, der omtales i denne meddelelse.

2. BAGGRUNDEN

Når et land rammes af en katastrofe, har det selv hovedansvaret for at klare de umiddelbare følger af katastrofen, men Kommissionen har siden begyndelsen af 1990'erne spillet en stadig større rolle inden for civilbeskyttelse. Medlemsstaterne blev enige om, at det var nødvendigt at styrke samarbejdet om civilbeskyttelse, og skabte rammen for dette samarbejde ved en rådsresolution, som blev vedtaget i 1987. Siden blev der i 1997 vedtaget et EF-handlingsprogram for civilbeskyttelse.

---

⁴ Ud over den hjælp, som kommer fra humanitære organisationer.

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EFT L 311, s. 3).

I 2000 tog Kommissionen det første skridt til fastlæggelse af en EU-strategi på området med sit forslag om en styrket fællesskabsordning for civilbeskyttelse, der skulle supplere det eksisterende EF-handlingsprogram for civilbeskyttelse (2000-2004)⁶. Forslaget førte til vedtagelse af Rådets beslutning 2001/792⁷. Både tiltrædelseslande og kandidatlande såvel som EØS-landene deltager i fællesskabsordningen til fremme af styrket samarbejde om indsatser på civilbeskyttelsesområdet, i det følgende benævnt "fællesskabsordningen". I slutningen af 2003 vedtog Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til Rådets beslutning 2001/792.

Overvågnings- og Informationscentret, der fungerer 24 timer i døgnet, er kernen i fællesskabsordningen for civilbeskyttelse. Som hjælp til sit arbejde har centret en database, uddannelses- og workshopprogrammer og et fælles varslings- og informationssystem.

2.1. Udvikling af et retsgrundlag for civilbeskyttelsessamarbejdet

Når en katastrofe er så omfattende, at reaktionskapaciteten i det pågældende land ikke slår til, kan der med kort varsel ydes livsvigtig assistance, hvis andre lande er villige til at stille deres ekspertise og udstyr til rådighed. For at dette kan fungere effektivt, er det absolut nødvendigt, at der er en koordineringsmekanisme.

Erfaringerne fra flere katastrofer i de senere år har medført krav om en bedre civilbeskyttelsesindsats på EU-niveau. Europa-Parlamentet har for nylig vedtaget en beslutning og en betænkning, som opfordrer Kommissionen til at tage sin reaktionskapacitet op til revision⁸. Det vigtigste fælles træk i disse krav er behovet for en mere effektiv koordinering af assistancen. Endvidere har Europa-Parlamentet opfordret til oprettelse af en europæisk civil beredskabsstyrke⁹.

---

⁶ Rådets beslutning 1999/847/EF af 9. december 1999 om indførelse af et EF-handlingsprogram for civilbeskyttelse (2000-2004), EFT L 327 af 21.12.1999, s. 53.

⁷ Rådets beslutning 2001/792/EF, Euratom, af 23. oktober 2001 om indførelse af en fællesskabsordning til fremme af styrket samarbejde om indsatser på civilbeskyttelsesområdet EFT. L 297, s. 7.

⁸ Europa-Parlamentets beslutning om konsekvenserne af den ekstremt varme sommer af 4. september 2003 (P5_TA-PROV (2003) 0373); Europa-Parlamentets betænkning om skærpelse af sikkerheden til søs efter olietankeren Prestiges forlis (2003/2066 (INI)).

⁹ I Europa-Parlamentets beslutning om konsekvenserne af den ekstremt varme sommer hedder det i afsnit 11:

"Europa-Parlamentet værdsætter den indsats, der er gjort fra mange medlemsstats side, ved at stille supplerende menneskelige og materielle ressourcer til rådighed for de brandhærgede Middelhavslande og opfordrer Kommissionen og Rådet til snarest muligt at behandle spørgsmålet om oprettelse af en europæisk civil beredskabsstyrke".

I Europa-Parlamentets betænkning om skærpelse af sikkerheden til søs efter olietankeren Prestiges forlis hedder det i afsnit 22:

"Europa-Parlamentet anmoder EU om gennem Kommissionens tjenestegrene at etablere en koordinations- og interventionsstruktur, som gør det muligt i nødsituationer at kanalisere EU-bistand lige fra første færd".

I udkastet til traktaten om en forfatning for Europa understreges behovet for samarbejde mellem medlemsstaterne om forebyggelse af og beskyttelse mod naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer med forslaget om at indsætte en artikel om civilbeskyttelse (artikel III-184)¹⁰. Desuden kræves det i traktatudkastets artikel I-42, at medlemsstaterne skal handle solidarisk i tilfælde af terrorangreb og naturkatastrofer¹¹. Denne såkaldte solidaritetsbestemmelse giver adgang til hele rækken af civilbeskyttelsesinstrumenter til beskyttelse af borgerne og de demokratiske institutioner, navnlig i forbindelse med terrorangreb. Den giver ikke mindst mulighed for, at man på et solidarisk grundlag i fællesskab kan udnytte de civile, militære og juridiske instrumenter på EU's område.

2.2. Hvordan fællesskabsordningen fungerer for øjeblikket

En medlemsstat eller et tredjeland, som rammes af en katastrofe, kan sende en anmodning om assistance til Kommissionens Overvågnings- og Informationscenter. Anmodningen videresendes straks til alle lande, som deltager i systemet, og centret samler svarene. Centrets arbejde er baseret på et permanent kontaktnet, som Kommissionen har oprettet for at sikre uafbrudt forbindelse med deltagerlandenes beredskabscentre og fremme informationsudveksling.

Det katastroferamte land kan bruge kontaktnettet til via et fælles kontaktpunkt ("one-stop shop") at få adgang til specialister og andre ressourcer i både den offentlige og private sektor. I løbet af ganske få timer har landet en oversigt over den hjælp, der er til rådighed. Overvågnings- og Informationscentret bistås af EU's Fælles Forskningscenter (FFC), som giver teknisk støtte gennem forudgående modelberegninger, satellitapplikationer og integreret analyse. Overvågnings- og Informationscentret informerer desuden løbende alle deltagerlande om, hvordan situationen udvikler sig. Centret kan også sende eksperter og forbindelsespersonale til katastrofestedet for at lette samarbejdet mellem indsatsholdene og kan hjælpe med at løse logistiske, sproglige og andre problemer.

---

¹⁰ I artikel III 184 hedder det:

“1. Unionen fremmer samarbejdet mellem medlemsstaterne for at gøre ordningerne for forebyggelse af og beskyttelse mod naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer i Unionen mere effektive.

Målene for Unionens indsats er:

a) at støtte og supplere medlemsstaternes tiltag på nationalt, regionalt og lokalt plan med hensyn til risikoforebyggelse, beredskab hos indsatspersonellet på civilbeskyttelsesområdet i medlemsstaterne og indsats i tilfælde af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer

b) at fremme et hurtigt og effektivt operationelt samarbejde mellem de nationale tjenester på civilbeskyttelsesområdet

c) at fremme sammenhængen i internationalt arbejde på civilbeskyttelsesområdet.

2. 2. De foranstaltninger, der er nødvendige for at bidrage til virkeliggørelsen af målene i stk. 1, fastsættes ved europæisk lov eller rammelov; uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.”

¹¹ I artikel I-42 hedder det:

“1. Unionen og dens medlemsstater handler i fællesskab på et solidarisk grundlag, hvis en medlemsstat udsættes for et terrorangreb, en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe. Unionen tager alle de instrumenter i brug, der står til dens rådighed, herunder de militære midler, medlemsstaterne stiller til dens rådighed, med henblik på:

a) - at forebygge terrortruslen på medlemsstaternes område

- at beskytte de demokratiske institutioner og civilbefolkninger mod et eventuelt terrorangreb

- at yde bistand til en medlemsstat på dennes område efter anmodning fra dens politiske myndigheder i tilfælde af et terrorangreb.

b) - at yde bistand til en medlemsstat på dennes område efter anmodning fra dens politiske myndigheder i tilfælde af en katastrofe.

2. 2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel findes i artikel III-231.”

Olietankeren Prestige's forlis

Prestige-olieudslippet er et godt eksempel på en katastrofe, hvis omfang kræver ressourcer, der overstiger de enkelte landes reaktionskapacitet, og hvor en koordineret indsats på EU-niveau kan være effektiv:

- Overvågnings- og Informationscentret udsendte otte forskellige anmodninger om assistance. Det resulterede i, at skibe, fly, udstyr og eksperter fra forskellige deltagerlande blev stillet til rådighed for de spanske, portugisiske og franske myndigheder.
- Overvågnings- og Informationscentret og Det Fælles Forskningscenter fik i samarbejde med de spanske myndigheder fremskaffet satellitbilleder af området inden for rammerne af chartret "Space & Major Disasters". Alle billeder blev analyseret af Det Fælles Forskningscenter.
- Efter Prestige-forliset foreslog Kommissionen, at Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed skulle have sit arbejdsområde udvidet til også at omfatte bistand til fællesskabsordningen¹². Et år efter ulykken afholdt Kommissionen endvidere et evalueringsmøde ("lessons learnt") i Catania, Sicilien.
- Efter anmodning fra de spanske myndigheder bevilgede EU's Solidaritetsfond 8 626 mio. EUR til dækning af omkostningerne ved hasteforanstaltningerne. Den Europæiske Investeringsbank (EIB) gav to lån på i alt 500 mio. EUR som hjælp til den økonomiske genopretning af området.

Skovbrande i Portugal

Skovbrandene i Portugal i sommeren 2003 viste, at der er grænser for frivillig hjælp, når flere nabolande samtidig kæmper med katastrofer. Skønt 21 deltagerlande udtrykte klar politisk vilje til at hjælpe Portugal, fik landet i sidste instans kun assistance fra Italien (2 Canadair-fly) og Tyskland (3 helikoptere), fordi det meste af den disponible kapacitet allerede blev brugt til at bekæmpe brande andre steder i Middelhavsområdet.

Den lære, man kan drage heraf, er, at når flere lande samtidig rammes af samme form for katastrofe, har de svært ved at tilbyde deres naboer assistance.

Overvågnings- og Informationscentret blev bistået af Det Fælles Forskningscenter, som dagligt informerede om brandrisici og gav en hurtig vurdering af skaderne.

Oversvømmelser i Frankrig

Under oversvømmelserne i Sydfrankrig i december 2003 blev der fremsat en anmodning om pumper med stor kapacitet. På under tre timer fandt man frem til to lande med det rigtige udstyr, og senere fandt man yderligere fem mulige leverandører. Slutresultatet blev, at fire lande ydede assistance i form af pumper med en kapacitet på 1 872 000 m³/dag. Det lettede nødhjælpsarbejdet og indebar en hurtigere tilbagevenden til normale levevilkår i de oversvømmede områder.

---

¹² Forslag til Rådets og Europa-Parlamentets forordning om ændring af forordning (EF) Nr. 1406/2002 om oprettelse af et europæiskagentur for søfartssikkerhed.

Erfaringerne fra denne nødsituation har atter bekræftet, at databasen er mangelfuld, og at man må sørge for, at udstyr fra forskellige lande passer sammen. Det er vigtigt at vide, hvor udstyret befinder sig, så det omgående kan flyttes andre steder hen.

Jordskælv i Marokko

Marokko blev den 24. februar 2004 ramt af et alvorligt jordskælv. Overvågnings- og Informationscentret etablerede, i samordning med formandskabet, hurtigt kontakter med EU-delegationen i Marokko og med Marokkos mission til EU for bedre at vurdere situationens alvor og behovet for bistand.

Samme dags aften anmodede de marokkanske myndigheder om europæisk bistand. Overvågnings- og Informationscentret sendte dernæst alle deltagerlandene en anmodning om øjeblikkelig bistand, navnlig eftersøgnings- og redningsmandskab og elgeneratorer. Samtidig blev der i snævert samråd med formandskabet udpeget et fransk-spansk koordineringshold. Der blev også øjeblikkeligt etableret kontakter med FN's koordinationskontor for humanitær bistand (OCHA), så bistanden kunne samordnes effektivt på ulykkesstedet.

Kommissionen vedtog, via ECHO, sammen med 6 partnere en beslutning om akut katastrofehjælp på 975 000 EUR til jordskælvsofrene. ECHO-midlerne skulle dække det akutte behov for medicinsk bistand, drikkevand, husholdningsgrej, hygiejneprodukter og nødindkvartering. ECHO's partnere i denne indsats var det franske, tyske og spanske Røde Kors og tre europæiske NGO'er – *Asamblea de Cooperacion Por la Paz* (Spanien), *CESVI-Cooperazione e Sviluppo* (Italien) og *Movimiento para la Paz el Desarrollo y la Libertad* (Spanien).

Civilbeskyttelsesindsatsen varede tre dage, og over 17 europæiske lande deltog heri.

3. REVISION AF REAKTIONSKAPACITETEN

Det nuværende system kræver på grund af sin særlige struktur relativt lidt personale og relativt få budgetmidler. I de to år, fællesskabsordningen har fungeret, har den vist sig at være nyttig for deltagerlandene og betragtes allerede som en stadig vigtigere del af civilbeskyttelsens reaktionskapacitet på EU-niveau. Der er imidlertid aspekter, der kan udvikle sig til problemer på længere sigt. Erfaringen har også vist begrænsningerne i det nuværende system og afsløret en række problemer, som der må findes løsninger på. Det drejer sig bl.a. om:

- informationshuller
- behov for mere uddannelse og fokus på interoperabilitet
- behov for bedre kommunikation og koordinering
- finansielle spørgsmål både i og uden for EU.

3.1. Informationshuller

Når der anmodes om assistance under fællesskabsordningen, stiller deltagerlandene frivilligt personale og udstyr til rådighed. For at vide, hvilken kapacitet der findes, og for at kunne reagere så hurtigt som muligt har Kommissionen oprettet en database, der indeholder

oplysninger om den hjælp, der er mulighed for at få. For øjeblikket er databasen ikke særlig omfattende og indeholder primært oplysninger om indsatshold. Da Frankrig for nylig havde brug for pumper med stor kapacitet, var der f.eks. kun ét land, der i databasen havde registreret oplysninger om indsatshold udstyret med pumper, og pumpernes kapacitet var ikke specificeret. Reaktionen på anmodningen om assistance viste imidlertid, at seks deltagerlande havde udstyr, som svarede til de tekniske specifikationer.

De første erfaringer med fællesskabsordningen har derfor vist, at databasen må udbygges, så den indeholder de nødvendige oplysninger om reaktionskapacitet. På grundlag af en række forud opstillede scenarier for naturkatastrofer, CBRN- eller terrorangreb bør databasen kunne give et øjeblikkeligt overblik over beredskabshold og udstyr, der vil kunne anmodes om i katastrofetilfælde. Selv om det i en krisesituation altid vil være nødvendigt at få bekræftet, at det udstyr og personale, som er registreret i databasen, også reelt står til rådighed, har deltagerlandene erkendt, at adgangen til oplysninger herom i databasen vil få dem til at bruge fællesskabsordningen hyppigere og hjælpe dem med at finde frem til de mangler, som stadig er i systemet.

Normalt har de enkelte medlemsstater det nødvendige udstyr til at klare de vigtigste stadigt tilbagevendende katastrofer i deres eget land. Meget omfattende katastrofer kan dog kræve en større reaktionskapacitet, end landet råder over. Hertil kommer, at nogle risici bliver større, og at der opstår nye trusler som f.eks. CBRN og terrorisme. Alt dette betyder, at landenes egen civilbeskyttelse bliver udsat for et hårdt pres. Der kræves højt specialiseret udstyr til at kunne imødegå en række trusler og risici, men for de enkelte medlemsstater er det hverken muligt eller formålstjenligt at have beredskab til at klare alt.

Medlemsstaterne er allerede blevet enige om at udvide deres egen reaktionskapacitet ved gennem en koordineret mekanisme at samle deres ekspertise og ressourcer i en pulje, så der kan sættes hurtigt ind i katastrofetilfælde. Denne koordinerede fremgangsmåde kan dog kun fungere, hvis systemet kan levere alle de nødvendige oplysninger, så alle deltagerlande er klar over, hvad der er til rådighed. Det kan bedst gøres gennem fællesskabsordningen.

Som nævnt er det nødvendigt at udbygge og opgradere databasen, men derudover er der to problemer, som må løses. Det drejer sig om eventuel anvendelse af militære ressourcer og omkostningerne ved den givne assistance:

- Når der sker store katastrofer, bliver der ofte brugt militært udstyr eller udstyr, som kan anvendes til både militære og civile formål ("dual use"), f.eks. helikoptere, i hjælpearbejdet. I forbindelse med CBRN- eller terrorangreb er denne form for udstyr ofte basisudstyr. Det er derfor vigtigt, at det medtages i databasen.
- Når der opstår en krisesituation, kan der ikke bruges værdifuld tid på finansielle spørgsmål. At beregne og godkende omkostningerne ved at yde assistance har vist sig at være en tidsrøvende beskæftigelse. Problemet kan løses, hvis databasen indeholder oplysninger om standardomkostningerne ved at levere det relevante udstyr osv..

Databasen vil blive revideret, og deltagerlandene vil blive opfordret til at indgive mere komplette oplysninger, så der kan reageres hurtigere og mere effektivt på anmodninger om bistand. Kommissionen vil om nødvendigt foreslå en ændring til Rådets beslutning 2001/792.

3.2. Uddannelse og fokus på interoperabilitet

Uddannelse

For at fællesskabsordningen kan anvendes effektivt, skal der være adgang til højt kvalificeret personale med de rette erfaringer og til indsatshold, som er vant til at arbejde sammen i europæisk sammenhæng. Ved udgangen af 2003 indeholdt databasen oplysninger om i alt 6737 personer med speciale inden for et bredt spektrum af områder, f.eks. eftersøgning og redning, CBRN- og terrorangreb, oprensning og logistisk støtte. For at kunne arbejde effektivt sammen bør indsatsholdene kende hinanden godt og have kendskab til de metoder, deres kolleger i andre medlemsstater anvender.

Kommissionen afholder regelmæssige uddannelseskurser og øvelser. Der er for nylig afholdt tre øvelser og to workshops omkring spørgsmål i tilknytning til CBRN (EU-finansiering på 1,5 mio. EUR). Der vil i 2004 og 2005 blive gennemført fem øvelser i naturkatastrofer og teknologiske ulykker (EU-finansiering på 1,56 mio. EUR). I første halvdel af 2004 skal der afholdes uddannelseskurser for 220 eksperter med efterfølgende evaluering (EU-finansiering på 1,1 mio. EUR). Der er yderligere for nylig planlagt 14 kurser for 330 deltagere i 2004/5 (EU-finansiering på 1,7 mio. EUR). Kommissionen har endvidere udarbejdet et ekspertudvekslingsprogram med henblik på udveksling af erfaringer og øget samarbejde mellem eksperterne fra deltagerlandene (EU-finansiering 0,8 mio. EUR).

Uddannelse, øvelser og andre former for samarbejde, som nu er under udarbejdelse på grundlag af allerede truffede politiske beslutninger, bidrager til en mere synlig manifestation af EU-solidaritet i krisituationer og til et mere effektivt samarbejde end tidligere. Fælles udstyr og insignier, som f.eks. frakker og telte, vil medvirke til, at medlemmerne af de EU-koordinerede hold på krisestederne lettere kan identificeres som en del af en midlertidig EU-civilbeskyttelsesstyrke bestående af mandskab fra nationale specialenheder.

Interoperabilitet

På nuværende tidspunkt er de civilbeskyttelseshold, der opererer i udlandet, sædvanligvis selvforsynende og medbringer deres eget udstyr. Med tilstrækkelig uddannelse bør sådanne hold i fremtiden blive i stand til at anvende fremmed udstyr. De øvelser og uddannelseskurser, der er planlagt under fællesskabsordningen, vil medvirke til at sætte fokus på de praktiske vanskeligheder, f.eks. kommunikation og kompatibelt udstyr, som er afgørende for en hurtig indsats. Herudover behøves der teknologisk forskning med henblik på at forbedre det tekniske udstyrs interoperabilitet yderligere og dermed også effektiviteten hos brugerne og samordningen mellem dem.

På baggrund af den seneste tids udvikling, navnlig inden for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, er også spørgsmålet om civil/militær interoperabilitet taget op. I forlængelse heraf er det blevet besluttet, at indholdet af den militære database skal gøres tilgængeligt for fællesskabsordningen. Dette vil have stor betydning ved CBRN- eller terrorangreb.

Kommissionen vil videreudvikle et program for uddannelse og fælles øvelser, som skal sikre, at indsatshold og eksperter fra forskellige deltagerlande kan samarbejde effektivt med anvendelse af fremmed udstyr.

Fælles insignier for indsatsholdene vil gøre den midlertidige EU-civilbeskyttelsesstyrke genkendelig og synliggøre den europæiske solidaritet.

3.3. Bedre kommunikation og samordning

Medlemsstaternes rolle

Deltagerlandene aktiverer ofte fællesskabsordningen på et meget sent stadium, hvor krisesituationen allerede har nået alvorlige proportioner. Efter den gældende beslutning er medlemsstaterne ikke forpligtet til at informere Overvågnings- og Informationscentret, hvis der indtræffer en større katastrofe, heller ikke selv om den kan have grænseoverskridende virkninger. Erfaringerne har imidlertid vist, at man ved at informere alle de deltagende lande tidligst muligt sætter dem i stand til at forberede sig på at intervenere, hvis der skulle komme en anmodning om bistand.

Eftersom anvendelsen af Overvågnings- og Informationscentret på nuværende tidspunkt sker på et rent frivilligt grundlag, informerer deltagerlandene ikke altid centret, hvis de får tilbudt bistand på bilateral eller multilateral basis. De erkender imidlertid, at det er vigtigt at have oplysninger om den bistand, der ydes af andre lande, for at kunne maksimere effektiviteten af den bistand, de selv vil kunne yde.

Snævrere tilknytning til andre net

Ifølge Rådets beslutning skal der oprettes et fælles varslings- og informationssystem mellem medlemsstaternes civilbeskyttelsesmyndigheder og Kommissionens tjenestegrene. Systemet, der vil være operationelt i 2004, vil garantere autencitet, integritet og fortrolighed af de oplysninger, der udveksles mellem deltagerlandene, både i rutinesituationer og i katastrofesituationer. Nogle af disse faktorer vil have stor betydning, når det drejer sig om at forbedre beredskabet over for CBRN- og terrortrusler. Der er truffet foranstaltninger til, at dette kommunikationssystem forbindes med andre net, navnlig ved strålings- og sundhedsfare. Disse forbindelsesled vil blive afprøvet og vurderet gennem øvelser.

Overvågnings- og Informationscentret tjener også som kontaktflade til andre net, som vil kunne blive inddraget i krisesituationer, f.eks.:

- Fællesskabssystemet for udveksling af presserende radiologiske informationer (ECURIE), der sikrer øjeblikkelig varslings- og informationsudveksling i tilfælde af strålings- eller atomulykker, ikke kun til medlemsstaterne, men også til de associerede lande og kandidatlandene. Under dette system skal deltagerlandene anmelde alvorlige strålingsulykker til Kommissionen.

- Det hurtige varsels- og reaktionssystem (EWRS), der er et overvågnings- og reaktionssystem for overførbare sygdomme, indført i medfør af beslutning 2119/98/EF¹³ og beslutning 2000/57/EF¹⁴. Dette system knytter Kommissionen til de nationale sundhedskontrolmyndigheder i de enkelte medlemsstater og giver adgang til de specialiserede databaser, der findes i nogle af medlemsstaterne.
- Systemet for hurtig varslings ved biologiske og kemiske angreb og trusler (RAS-BICHAT), som er oprettet med henblik på hurtig indberetning af varslinger og informationsudveksling - mellem medlemsstaternes repræsentanter i Udvalget for Sundhedssikkerhed og Kommissionens tjenestegrene - vedrørende forsættelig spredning af biologiske og kemiske agenser i skadevoldende øjemed. Systemet supplerer EWRS, hvad angår kravet i beslutning 2119/98 om indførelse af mekanismer og procedurer for forebyggelse af og kontrol med overførbare sygdomme og bekæmpelse heraf.
- De to sidstnævnte systemer er for nylig blevet udvidet til også at omfatte tiltrædelseslandene, kandidatlandene og EØS-landene. De vil blive udbygget med et sundhedsefterretningssystem (MedISys), som hurtigt kan afsløre spor og vurdere eventuelle trusler.

Samordning af operationer i tredjelande

Når der opstår katastrofer og krisesituationer uden for EU, er der ofte både brug for humanitær hjælp og civilbeskyttelsesbistand:

- Civilbeskyttelsesbistand består typisk i eftersøgnings- og redningsaktioner, evakuering, bekæmpelse af brande, medicinsk ekspertise/udstyr, felthospitaler og andre specialiserede aktiviteter, som f.eks. detektion, analyse, målinger, sikkerhed /dekontaminering i forbindelse med nukleare, bakteriologiske, radiologiske og kemiske uheld. Civilbeskyttelsesbistand ydes kun efter anmodning fra den berørte stat, og indsatsen afgøres i samråd med EU's formandskab.
- Humanitær hjælp har til formål at redde liv og afhjælpe lidelse i kølvandet på menneskeskabte kriser og naturkatastrofer og skal hvile på de humanitære principper for menneskelighed, upartiskhed, neutralitet og uafhængighed. Alle humanitære organisationer er bundet af disse grundlæggende principper, som er den centrale forudsætning for, at de får uhindret adgang til ofrene, og for personalets fysiske sikkerhed. ECHO yder således - i sin egenskab af humanitær instans - upolitisk, ikke-diskriminerende humanitær katastrofebistand, beroende på modtagernes behov, og det arbejder gennem professionelle hjælpeorganisationer, herunder FN-organer, Røde Kors-instanser og ngo'er. ECHO's indsats gennem dets partnere består i grundlæggende humanitær støtte (fødevarer, nødindkvartering, vand, sanitære forhold, medicin osv.). ECHO's humanitære bistand ydes direkte, uafhængigt af forudgående anmodning eller godkendelse fra det ramte land.

---

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2119/98/EF af 24. september 1998 om oprettelse af et net til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme i Fællesskabet (EFT L 268, s. 1).

¹⁴ Kommissionens beslutning af 22. december 1999 om systemet for tidlig varslings og reaktion i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2119/98/EF med henblik på epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme (EFT 2000 L 21, s. 32)

- Når en civilbeskyttelsesindsats er led i EU-krisestyringsoperation i tredjelande, kræves der en anden tilgang. Koblingen med krisestyring under EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik blev skabt ved beslutningen om indførelse af fællesskabsordningen, hvor det i betragtning 12 udtrykkeligt hedder, at den "på vilkår, der fastlægges senere, også vil kunne fremme og støtte krisestyring som omhandlet i afsnit V (den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik) i traktaten om Den Europæiske Union". Spørgsmålet om, hvordan fællesskabsordningen kan spille en rolle i en sammenhængende EU-tilgang til krisestyring, tages op i Rådets og Kommissionens fælles erklæring af 29. september 2003, som opstiller de nærmere vilkår for anvendelsen af fællesskabsordningen som et integreret krisestyringsværktøj, uden at ordningens integritet eller dens selvstændighed i andre situationer undergraves. Fællesskabsordningen er endnu ikke blevet anvendt i denne sammenhæng.

For at sikre en gnidningsfri samordning har man opstillet en række beredskabsscenarier, hvori begge former for bistand indgår¹⁵. Et forbedret EU-system vil kunne øge EU's bidrag til FN-operationer.

EU's medlemsstater er allerede vant til at samarbejde internationalt i forbindelse med anmodninger om civilbeskyttelsesbistand. Mange medlemsstater bidrager også med både menneskelige og fysiske ressourcer til FN's system for hjælp i akutte krisesituationer (UNDAC - *Disaster Assessment and Coordination*).

Civilbeskyttelsesoperationer gennemføres sjældent alene, men ledsages af supplerende humanitære operationer under internationale humanitære organisationers auspicer (f.eks. FN's OCHA for international koordination af humanitær bistand, UNHCR for flygtninge, UNICEF for børn, ICRC for beskyttelse af civile og fanger) og, inden for rammerne af IFRC, de nationale Røde Kors- og Røde Halvmåne-selskaber på stedet. I sådanne tilfælde vil den bistand, der ydes gennem fællesskabsordningen, finde sted i nært samarbejde med alle de andre internationale aktører, så der sikres størst mulig komplementaritet.

EU bør i sin egenskab af union være i stand til at reagere effektivt på anmodninger om bistand fra tredjelande. EU's indsats skal være synlig i marken og fungere som et supplement til Fællesskabets andre politikker. I forbindelse med den seneste katastrofesituation i Iran var EU-samordningen på stedet et væsentligt element i den internationale bistand. Erfaringer fra den seneste tid har imidlertid også vist, at der er behov for bedre samordningsprocedurer, og at de skal fastlægges, inden der reageres på en krisesituation, da der i felten, midt i en beredskabssituation, hverken er tid til eller mulighed for at nå til enighed om sådanne procedurer.

---

¹⁵ Se: "Responding to Goteborg targets: civil protection capabilities in EU civilian crisis management". Uofficielt dokument fra Kommissionen om samspillet mellem civilbeskyttelse og humanitær bistand i krisesituationer – 3. maj 2002.

Jordskælv i Iran

Den 26. december 2003 blev Iran ramt af det værste jordskælv i de senere år. Byen Bam blev ødelagt, og over 30 000 mennesker omkom. Allerede om eftermiddagen samme dag var der via fællesskabsordningen blevet udsendt en anmodning om bistand, udnævnt en EU-koordinator på stedet og taget kontakt til både iranske myndigheder og internationale organisationer. 18 deltagerlande tilbød hjælp, og EU's koordineringspunkt var i funktion i løbet af ganske kort tid. Bistanden bestod i eftersøgnings- og redningshold, etablering af felthospitaler samt telte, udstyr og mad.

Samtidig kontaktede ECHO sine vigtigste partnere, heriblandt IFRC (Det Internationale Forbund af Røde Kors- og Røde Halvmåne-selskaber), for at få en oversigt over de mest presserende behov efter jordskælvet. Den 28. december traf ECHO beslutning efter proceduren for "primær nødhjælp" om at bevilge 2,3 mio. EUR til humanitær bistand til dækning af ofrenes mest presserende behov. Den 29.-31. december og igen den 5.-8. januar sendte ECHO eksperthold til Bam for at vurdere situationen og koordinere arbejdet med de relevante nødhjælpsorganisationer på stedet.

Den 11. februar blev der afholdt et evalueringsmøde ("lessons learnt") med EU-koordinatorer for civilbeskyttelse og indsatsholdenes repræsentanter med det formål at forbedre effektiviteten og koordineringen under kommende aktioner. OCHA vil afholde et evalueringsmøde den 14.-15. april.

Når medlemsstaterne anmoder om bilateral eller multilateral bistand, eller når de selv yder bistand til et andet land, bør Overvågnings- og Informationscentret informeres. For at sikre, at centret modtager de nødvendige oplysninger, vil Kommissionen fremsætte forslag til ændring af Rådets beslutning.

Den gensidige samordning internationalt og på EU-plan mellem civilbeskyttelsesbistand og humanitær bistand vil blive videreført og udbygget. Samordningsprocedurerne med FN-OCHA og UNDAC bør fastlægges nøjere, så man navnlig på de tidlige stadier i en katastrofeindsats kan sikre hurtig samordning på stedet, ikke mindst for at undgå overlapninger.

3.4. Finansielle spørgsmål

Reglerne og budgetmulighederne for at yde finansiell EU-støtte til civilbeskyttelsesoperationer er ikke de samme for operationer i og uden for EU.

IEU

Ifølge gennemførelsesbestemmelserne for fællesskabsordningen er det det katastroferamte land, der bærer omkostningerne ved den bistand, det modtager, medmindre der er indgået en specifik aftale herom mellem de pågældende lande. Bekæmpelsen af skovbrandene i sommeren 2003 anslås således til 3,2 mio. EUR (hvilket skal ses i forhold til skader anslået til 2,1 mia. EUR), og de foreløbige overslag over omkostningerne til bistand i forbindelse med oversvømmelserne i Sydfrankrig ligger på 1 mio. EUR. I EU (og i tiltrædelseslandene) går hovedparten af dette beløb til transport af udstyr og redningshold, eftersom medlemsstaterne sædvanligvis yder udstyr (eller anvendelse af lokalt udstyr - derfor vigtigheden af interoperabilitet) og redningsmandskab gratis.

Solidaritetsfonden yder finansiel støtte til, at de berørte befolkninger, regioner og lande så vidt muligt kan vende tilbage til normale livsvilkår. Støtten kan ydes til "modtagerstaterne", dvs. medlemsstater eller lande, der har indledt tiltrædelsesforhandlinger. Fondens hovedformål er at yde bistand ved større katastrofer (især naturkatastrofer), der har alvorlige følgevirkninger for borgernes livsvilkår, det naturlige miljø eller økonomien i en eller flere regioner af det berørte land.

Under Solidaritetsfonden kan der ydes tilskud til dækning af offentlige udgifter til vigtige beredskabsoperationer, f.eks. afbødning af katastrofer, genopretning af infrastruktur og redningstjenester til dækning af øjeblikkelige behov. Omkostningerne ved transport af redningshold og udstyr til katastrofestedet eller dækning af udgifterne til indsætning af redningshold og/eller udstyr kan i princippet dækkes i medfør af forordningen om Solidaritetsfonden.

Det samlede beløb, der kan ydes i et givet år, andrager 1 mia. EUR. Siden forordningens ikrafttræden er der indgået 14 anmodninger om bistand og ydet tilskud på i alt 832,8 mio. EUR.

I betragtning af det voksende antal katastrofesituationer på den ene side og knapheden på budgetmidler i medlemsstaterne på den anden side, kan bistandsomkostningerne under fællesskabsordningen blive et problem, navnlig hvis støtten fra EU-Solidaritetsfonden viser sig at være utilstrækkelig. Transportomkostningerne anslås til mellem 0,2 og 1 mio. EUR alt efter stedet for katastrofen og dennes art. Forudsætter vi gennemsnitligt 10 katastrofer à 0,6 mio. EUR pr. år, vil det beløbe sig til 6 mio. EUR. Gives der adgang til fællesskabsstøtte, vil der være behov for en hurtig beslutningsprocedure.

Erfaringerne med skovbrandene i sommeren 2003 viste begrænsningen ved rent frivillige tiltag og understregede behovet for hurtig finansiering. Det bør overvejes, i hvilken grad en sådan mulighed, med eventuel tilbagebetaling på et senere stadium, også bør indføres for katastrofer inden for EU. Herved kunne medlemsstater, hvis indsatsressourcer ikke står i forhold til en katastrofes omfang, købe bistand udefra for hurtigst muligt at bringe forholdene under kontrol.

Uden for EU

Spørgsmålet om betaling af transportomkostningerne gør sig også gældende uden for EU. I visse begrænsede tilfælde kan der måske bruges midler til humanitær hjælp til dækning af transportomkostningerne i forbindelse med civilbeskyttelsesbistand. Som fremhævet ovenfor, er grundlaget og reglerne for humanitær hjælp imidlertid anderledes, og der har allerede været tilfælde, som i Algeriet, hvor Fællesskabet ikke var i stand til at yde støtte til dækning af transportomkostningerne, fordi der ikke var adgang til hurtige finansieringskilder.

Under jordskælvet i Iran var nogle deltagerlande (Slovenien, Malta og Ungarn) i stand til at tilbyde materiel og udstyr, men anmodede fællesskabsordningen om at sørge for transporten heraf. Havde dette været muligt, ville al bistanden hurtigt kunne være leveret til katastrofestedet.

Overslaget over transportomkostningerne for tredjelande bygger på tidligere erfaringer (jordskælv i Algeriet og Iran). Regnes der med tre tilfælde om året, vil de årlige omkostninger beløbe sig til ca. 9 mio. EUR.

Kommissionen vil fremsætte forslag til sikring af, at der er adgang til finansiering af transport- og andre omkostninger på de tidlige stadier af en krise, i og uden for EU. De vil indgå i de detaljerede forslag, der vil blive forelagt i forlængelse af Kommissionens meddelelse "Opbygning af vores fælles fremtid – Politiske udfordringer og budgetmidler i det udvidede EU 2007-2013", som blev vedtaget den 10. februar 2004.

4. DE NÆSTE SKRIDT

I lyset af de hidtidige erfaringer og af den ovenstående analyse mener Kommissionen, at tiden er inde til at fremsætte forslag til, at fællesskabsordningen udbygges, så den sættes i stand til at løse de vigtigste af de problemer, der hidtil har vist sig. På denne måde vil EU kunne udbygge sin civilbeskyttelseskapacitet, så der kan sættes mere effektivt ind over for katastrofer og CBRN- eller terrorangreb i EU og i tredjelande, bl.a. i forbindelse med krisestyringsoperationer under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Kommissionen foreslår navnlig følgende skridt:

- Udbedring af informationsmanglerne og af databasen ved gennem samarbejde med deltagerlandene at kortlægge de tilgængelige reaktionsressourcer i form af mandskab og udstyr. Dette skal gøres ved at finde frem til, i hvilke krisesituationer fællesskabsordningen især vil blive anvendt. Denne information bør omfatte oplysninger om omkostningerne herved, muligheden for anvendelse af militære indsatsmidler osv.
- Fortsættelse af udarbejdelsen af et program for uddannelse og fælles øvelser, så indsatshold og eksperter fra forskellige deltagerlande kan samarbejde effektivt i forbindelse med beredskabssituationer. I denne sammenhæng vil spørgsmålet om udstyrets interoperabilitet også blive undersøgt, og der vil om nødvendigt blive fremsat forslag til forbedring af dette aspekt.
- Hvad angår bistand uden for EU, vil man undersøge procedureerne for samordning mellem indsatshold fra forskellige deltagerlande for at sikre, at procedureerne er klare, at alle deltagerne er bekendt med dem i forvejen, og at de kan aktiveres hurtigt, når der indtræffer en krisesituation. Muligheden for at skabe effektive forbindelser med alle de medvirkende instanser i krisesituationer, navnlig med de ledende FN-organisationer, der har mandat til international koordinering (f.eks. OCHA), vil blive undersøgt.
- Hvad angår anvendelsen af fællesskabsordningen i forbindelse med EU's krisestyringsoperationer som led i den fælles sikkerhedspolitik, vil Kommissionen samarbejde med Rådet for at sikre, at den fælles erklæring af 29. september 2003 gennemføres effektivt, så der skabes bedre sammenhæng mellem de forskellige instrumenter, EU råder over på det udenrigspolitiske område. Dette indgår i en mere vidtgående indsats, der skal give EU mulighed for bedre at kunne håndtere de udfordringer og trusler, der bl.a. er beskrevet i den europæiske sikkerhedsstrategi, Det Europæiske Råd tilsluttede sig i december 2003. Kommissionen ønsker, at der opbygges en passende krisestyringskapacitet, der kombinerer civile og militære midler, samtidig med at det sikres, at humanitær hjælp forbliver uafhængig af politiske hensyn. Den kommende europæiske minister for udenrigsanliggender vil komme til at spille en afgørende rolle i denne sammenhæng.

- Fælles insignier og udstyr til EU-koordinerede redningshold, så medlemmerne af de EU-koordinerede hold i marken nemt kan identificeres som deltagere af en midlertidig europæisk civilbeskyttelsesstyrke, bestående af enheder fra de nationale styrker.
- Sikring af bedre information, kommunikation og samordning ved at forpligte medlemsstaterne til at informere Overvågnings- og Informationscentret, når der indtræffer en større katastrofe, hvad enten de anmoder om bistand på bilateral eller multilateral basis eller reagerer på sådanne anmodninger om bistand. Kommissionen vil fremsætte et formelt forslag til ændring af Rådets beslutning 2001/792 med tilføjelse af dette krav.
- Løsning af de nuværende finansielle problemer ved:
  - at revurdere og eventuelt udvide muligheden for EU-finansiering af transportomkostningerne ved ydelse af bistand uden for EU. Denne mulighed vil kunne medtages i de finansielle overslag for tiden efter 2006 ved at forhøje den nuværende bevilling til fællesskabsordningen, hvis der viser sig behov for et yderligere instrument til supplerende af Solidaritetsfonden. Regnes der med 5-10 sådanne tilfælde pr. år, kan de årlige omkostninger anslås til ca. 6 mio. EUR;
  - at undersøge muligheden for øjeblikkelig finansiering (f.eks. fond med disponible midler) i visse tilfælde, så medlemsstaterne vil kunne betale for supplerende foranstaltninger i krisesituationer, som overstiger deres ressourcer. Sådanne tilskud skulle i så fald tilbagebetales. Ydelse af bistand har ikke indflydelse på en eventuel senere afgørelse om adgang til Solidaritetsfonden. Budgettet hertil anslås til 10 mio. EUR om året;
  - at give mulighed for at finansiere transportomkostningerne i forbindelse med bistand til tredjelande. Denne mulighed ville kunne medtages i de finansielle overslag for tiden efter 2006. I mellemtiden vil man - i tilfælde hvor ECHO-budgettet ikke kan anvendes - kunne undersøge muligheden for at anvende andre finansielle instrumenter. Regnes der med tre tilfælde pr. år à 3 mio. EUR, vil de årlige omkostninger beløbe sig til 9 mio. EUR.
- Der vil medio juni 2004 blive afholdt en konference om "Solidaritetsfonden og hurtig katastrofebistand fra EU", hvor der vil være lejlighed til at udveksle synspunkter om nogle af de spørgsmål, der omtales i denne meddelelse.

5. KONKLUSIONER

Kommissionen opfordrer Rådet og Europa-Parlamentet til at tilslutte sig de retningslinjer og forslag, der beskrives i denne meddelelse.

KONSEKVENSER FOR DE FINANSIELLE og MENNESKELIGE RESSOURCER

1. Finansielle ressourcer

- Kommissionen afholder transportomkostningerne, når en medlemsstat sender bistand eller materiel til en anden medlemsstat – hvis der viser sig at være behov herfor og dækningen fra EU-Solidaritetsfonden er utilstrækkelig – eller til et tredjeland inden for rammerne af fællesskabsordningen. Transportomkostningernes omfang vil afhænge af stedet for katastrofeindsatsen og dennes art.
  - Inden for EU vil de årlige omkostninger beløbe sig til 6 mio. EUR, hvis der regnes med gennemsnitligt 10 katastrofer à 0,6 mio. EUR.
  - Uden for EU, vil de årlige omkostninger beløbe sig til ca. 9 mio. EUR, hvis der regnes med gennemsnitligt 3 katastrofer à 3 mio. EUR.
- Kommissionen afholder bistandsomkostningerne ved katastrofer i EU, så medlemsstaterne kan betale for supplerende foranstaltninger til håndtering af ulykker, som overstiger deres øjeblikkelige finansielle ressourcer. Erfaringerne fra de tidligere år viser, at omkostningerne kan variere mellem 50,000 og 2 mio. EUR. Regnes der med gennemsnitligt 10 katastrofer pr. år à 1 mio. EUR, vil de årlige omkostninger beløbe sig til ca. 10 mio. EUR. Støtten skal tilbagebetales (eller modregnes i eventuel støtte fra Solidaritetsfonden, som landet måtte modtage på et senere stadium).

2. Menneskelige ressourcer

For at kunne opfylde målet om en mere proaktiv indsats har Kommissionen behov for ekstra personale til håndtering af de yderligere opgaver, dette indebærer. Tabellen nedenfor viser behovet for ekstra personale til Civilbeskyttelse for 2005 og 2006.

Stillingstype	Personale		I alt	Opgavebeskrivelse	
	2005	2006			
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A B C	4 1 1	1 1 1	5 2 2	<p>- til sikring af hurtig reaktion på katastrofer:</p> <p>- øjeblikkeligt informere alle landene, når der er indtruffet en katastrofe</p> <p>- samle tilbud om bistand og andre oplysninger fra de forskellige deltagerlande og sende disse oplysninger til det berørte land</p> <p>- hjælpe det berørte land med at udnytte EU-bistanden bedst muligt ved at fungere som forbindelsesled til myndighederne i det berørte land</p> <p>- til forberedelse af katastrofeindsatser:</p> <p>- oprette et hurtigt, moderne og pålideligt kommunikationssystem mellem deltagerlandenes beredskabscentre</p>

				<ul style="list-style-type: none"> - oprette og ajourføre en database over de disponible ressourcer og udarbejde indsatsscenarier - sørge for uddannelse og øvelser for indsatsholdene og videreudvikle særlige uddannelseskrav, navnlig med henblik på at forbedre interoperabiliteten af de civile og militære ressourcer - oprette og ajourføre en database over disponible ressourcer og udstyr i tredjelande - planlægge, forvalte og kontrollere de fornødne ekstraudgifter - udbygge forbindelsen med andre aktører (også internationale) og institutioner og organer - videreudvikle informations- og kommunikationsstrategien.
I alt	6	3	9	